

Výstava „Sousedé? Jazyk! - Příběhy z příhraničí“
na <https://www.nachbarsprachen-sachsen.eu/vystava>

Anne Kräsche, Eibau/Ústí nad Labem

Objevovat vlast

»Člověk nemusí jezdit daleko, aby poznal něco velkolepého. Já jsem spokojená a šťastná tady a moji přátelé mě obdivují, jak dobře umím česky.«

„Česko není atraktivní. Tam nebudeš šťastná!“ Zahraniční plány maturantky Anny Käsche se setkaly u jejích přátel s nepochopením. Dnes mají mladí lidé možnost cestovat do celého světa, a přesto se rodačka z Eibau rozhodla pro dobrovolný rok u českých sousedů. Základy pro to získala na Evangelickém Zinzendorfově gymnáziu v Hernnhutu, kde se čeština učí jako druhý cizí jazyk. Učitelka češtiny byla zároveň třídní učitelkou Anny. „Podnikali jsme mnoho výletů do Čech. Ta země mi učarovala a už tehdy jsem si začala přát poznat ji blíže,“ vzpomíná Anna.

Nyní už je druhým rokem v Ústí nad Labem. V Dobrovolnickém centru z. s. pracuje jako tlumočnice a učitelka němčiny. Věnuje se skupinám dětí ze sociálně slabých rodin a navštěvuje seniory v domově důchodců, aby s nimi mluvila německy.

Přes organizaci Paritätischer Wohlfahrtsverband Sachsen se dostala ke svému českému zaměstnavateli. „Jelikož jsem Liberec a Rumburk už dobře znala, rozhodla jsem se schválně pro Ústí, abych poznala nový region nedaleko od domova,“ líčí Anna své motivy. V Dobrovolnickém centru dostávala postupně stále větší odpovědnost. Je tak aktivně zapojována do přeshraničních projektů. Některé z nich má na starosti od podání žádosti až po realizaci. V projektu „Fit pro život“ pomáhá sociálně znevýhodněným mladým lidem učit se němčinu a zajišťuje jim pobyt ve vzdělávacím centru v Chemnitz, kde mohou devět týdnů sbírat praktické pracovní zkušenosti.

I v soukromém životě se ve své nové vlasti na čas dobře zabydlela. Ze svého pokoje to má jen tři minuty do přírody, kam často a ráda chodí. „Celé údolí Labe je jako pohádka.“ Našla si nové přátele, s nimiž tráví volný čas. „Mě fascinuje jejich přátelskost a otevřenost,“ rozplývá se „Anička“, jak jí říkají její čeští přátelé. Ale i její kamarádi z Eibau si už své tehdejší předsudky dávno opravili. „Vidí, jak tu jsem spokojená a šťastná,“ raduje se Anna. „Teď mě obdivují, jak umím dobře česky, a rádi mě tu navštěvují.“